

Nd.

559. Breytingartillögur

[245. mál]

við frv. til laga um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti.

Frá meiri hl. fjárhags- og viðskiptanefndar.

1. Við 3. gr. 2. mgr. orðist svo:

Í verðlagsráði eru níu menn. Viðskiptaráðherra skipar formann ráðsins án tilnefningar og auk þess sex menn, tvo samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Bandalags starfsmanna ríkis og bæja, einn samkvæmt tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Verslunarráðs Íslands og einn samkvæmt tilnefningu Sambands isl. samvinnufélaga.

2. Við 4. gr. 4. másl. 1. mgr. orðist svo:

Verðlagsráð getur að meira eða minna leyti falið verðlagsstofnun ákvörðunarvald sitt eftir afmörkuðum reglum, sem ráðið setur.

3. Við 6. gr. 2. málslíður 2. mgr. falli niður.
4. Við 8. gr. í stað orðanna „Nú hefur verðlagning verið gefin frjáls“ í 2. másl. 1. mgr. komi orðin: Nú er verðlagning frjáls.
5. Við 9. gr. Greinin orðist svo:
Þegar verðlagsákvörðunum er beitt er sala milli heildverslana innbyrðis og smásöluverslana innbyrðis (keðjuverslun) bönnuð, nema slík verslun sé gerð án álagningar eða með sanngjarnri álagningu að mati verðlagsráðs.
6. Við 10. gr. 2. mgr. greinarinnar orðist svo:
Ákvæði samkvæmt 1., 2. og 4. tl. 2. mgr. 8. gr. skulu í tilvikum, sem ekki falla undir IV. kafla, gilda takmarkað tímabil í senn, eftir því sem kostur er.
7. Við 18. gr. Í stað orðsins „hækka“ komi orðið: breyta.
8. Við 19. gr. 3. málslíður 4. mgr. orðist svo:
Reynist samkeppni þá enn ófullnægjandi getur samkeppnisnefnd lagt til við verðlagsráð að ákvæðum 8. gr. verði beitt.
9. Við 20. gr. Við greinina bætist ný mgr., er verði 3. mgr., svo hljóðandi:
Mat á því, hvort verð og álagning sé ósanngjörn, skal byggt á ákvæðum 12. gr.
10. Við 21. gr. 1. mgr. orðist svo:
Samningar, samþykktir og annað samráð milli fyrirtækja um verð og álagningu er óheimilt, þegar verðlagning er frjáls.
11. Við 22. gr. Í stað orðsins „útbod“ komi orðin: gerð tilboða.
12. Við 25. gr. Við 1. mgr. bætist eftirfarandi:
Synjun telst óréttmæt, þegar slík viðskipti eru venjulega opin svipuðum fyrirtækjum og kaupendur treysta á framboð viðkomandi fyrirtækis, þar sem ekki er kostur á öðrum fullnægjandi og hagkvæmum viðskiptum og kaupandi er reiðubúinn og getur mætt öllum venjulegum skilmálum um greiðslu og magn.
13. Við 38. gr. Við greinina bætist:
Févíti má innheimta með lögtaki.
14. Við 42. gr. Við greinina bætist:
Endanlega ákvörðun verður að taka innan sex vikna frá því að bann til bráðabirgða var lagt á.
15. Við 45. gr. Úr 1. mgr. falli niður orðin „svo og um afborgunarskilmála“.
16. Við 48. gr. 4. málslíður greinarinnar falli niður.
17. Við 49. gr. Greinin orðist svo:
Hver sá, sem vanrækir að láta í té nauðsynlegar skýrslur og gögn í sambandi við framkvæmd laga þessara, skal sæta 5 000—20 000 kr. dagsektum.
Verðlagsráð ákveður dagsektir og má innheimta þær með lögtaki.
18. Við 50. gr. Við 1. málslíð greinarinnar bætist: að viðlagðri ábyrgð samkvæmt ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn.
19. Við 54. gr. Greinin orðist svo:
Lög þessi skulu öðlast gildi sex mánuðum eftir að þau eru staðfest og falla þá jafnframt úr gildi eftirtalin lög og lagaákvæði:
a) Lög nr. 54 14. júní 1960, um verðlagsmál, með síðari breytingum.
b) Lög nr. 84 19. júní 1933, um varnir gegn óréttmætum verslunarháttum.
c) 10. gr. laga nr. 13 23. maí 1975, um launajöfnunarbætur o. fl.
d) Lög nr. 77 14. nóvember 1917, um einkasöluheimild landsstjórnarinnar á steinolíu.
e) Lög nr. 30 9. janúar 1935, um heimild til handa ríkisstjórninni til einkasölu á bifreiðum, rafvélum, rafáhöldum o. fl.
f) Lög nr. 11 27. júní 1921, um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka í sínar hendur alla sölu á hrossum til útlanda o. fl.
g) Lög nr. 70 12. júní 1938, um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að veita einkaleyfi til að flytja út mó og vörur unnar úr mó og selja á erlendum markaði.

h) Lög nr. 37 12. júní 1939, um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmislegra ráðstafana vegna yfirvofandi styrjaldar í Norðurálfu.

i) Önnur ákvæði, sem fara í hága við þessi lög.

Lög nr. 113 23. desember 1954, um breyting á lögum nr. 84 19. júní 1933, um varnir gegn óréttmætum verslunarbáttum, halda gildi sínu, þrátt fyrir gildistöku laga þessara.